

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 21/05/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 891

“THỊ HIỆN THẦN THÔNG LÀ CÓ ĐIỀU KIỆN”

Hòa Thượng muốn nói cho chúng ta biết: Phật Bồ Tát chỉ thị hiện thần thông khi có một nguyên nhân rất đặc biệt, khi cần độ một chúng sinh đặc biệt nào đó. Ngoài ra, các Ngài không tùy tiện thị hiện thần thông. Thần thông là một sự cảm ứng, khiến cho người ta kính phục, khiếp sợ. Ví dụ chúng ta đến nơi nào đó mà thấy người ta thị hiện thần thông vượt hơn đời thường một chút là chúng ta đã cảm thấy quá kỳ diệu, kính phục họ, cho rằng họ phải có đạo lực gì đó, từ đó họ nói gì chúng ta cũng vội tin theo, làm theo.

Nhà Phật nói: “***Thần thông không liên quan gì đến nghiệp lực***”. Chúng ta phải nhớ rõ điều này! Họ có thần thông, có thể tạo ra sự kỳ bí nhưng họ không thể chuyển đổi được nghiệp lực, vì vậy thần thông không có lợi ích gì. Nhưng người thế gian rất ưa thích thần thông, có một chút màu nhiệm gì đó thì vội tán thán.

Một lần, có người khoe với tôi rằng đạo tràng của họ tu hành rất thù thắng vi diệu, trong lúc công phu tu hành trì chú thì xá lợi từ trên trần nhà rơi xuống lộp độp. Chúng ta thử nghĩ xem đó là thật hay là giả? Trong đạo tràng tu hành, tâm tánh và cảnh giới của nội tâm của mỗi người hoàn toàn khác biệt. Người có tâm thanh tịnh thì ít, người có tâm ô nhiễm, tâm xen tạp, tâm “*tự tư tự lợi*”, phiền não vọng tưởng thì rất nhiều. Tôi nghe họ nói vậy thì chỉ cười, không nói gì. Tôi biết đó không phải là chánh pháp.

Nhà Phật nói: “***Tâm tịnh thì cõi nước tịnh. Tâm tịnh mới tương ứng với cõi Tịnh***”. Chúng ta hãy cẩn thận, đừng để mình bị lừa! Chúng ta phải ghi nhớ điều này: **Phật nghiêm cấm dùng thần thông**. Phật nghiêm cấm dùng thần thông thì chắc chắn Phật sẽ không dùng thần thông. Phật chỉ dùng thần thông trong trường hợp vô cùng đặc biệt, vì một nhân duyên đặc biệt chứ không tùy tiện dùng thần thông. Phật không thị hiện thần thông vì ma dùng thần thông. Nếu hiện tại chúng ta thấy sự kỳ bí, sự khác thường thì chúng ta phải biết đó là ma. Nếu chúng ta không được nghe một cách rõ ràng thì chúng ta sẽ bị lừa.

Chúng ta biết, Phật pháp là dùng sự chân thành của mình để cảm hóa chúng sanh. Phật Bồ Tát dùng thân giáo, dùng khẩu giáo để độ chúng sanh. Các Ngài nói những gì mình đã làm và làm triệt để những gì mình đã nói.

Ma không có gì khác ngoài thần thông nhưng thần thông của họ rất hạn chế chứ không có năng lực thần thông như các bậc A La Hán. Vì chúng ta truy cầu “*danh vọng lợi dưỡng*”, truy cầu “*năm dục sáu*

trần” cho nên Ma dùng thần thông để chiêu dụ tín đồ, chiêu dụ nhiều người tin phục họ để dâng cúng cho họ. Chúng ta phải đặc biệt chú ý điều này, nếu không thì chúng ta rất dễ bị lừa. Chúng ta nghe họ nói sự huyền hoặc, rồi nhìn thấy sự huyền hoặc đó liền tin theo, chạy theo. Thậm chí chúng ta rất muốn có năng lực thần thông cho nên chúng ta rất thích tìm cầu học hỏi những thứ không lưu xuất từ tự tánh của chúng ta.

Ví dụ, nhiều người chúng ta không tích công bồi đức nhưng lại muốn có phước báu, muốn hưởng thụ đời sống giàu sang vinh hiển nên tìm đến những người có thần thông. Những người có thần thông giúp chúng ta kiếm được tiền của vật chất, nhưng sau đó chúng ta phải *“lại quá”*, chia phần, chia tiền của mà chúng ta có được cho những người có thần thông. Nếu chúng ta chia không đều, chia không thỏa đáng thì sẽ bị họ làm hại. Chúng ta thật dại khờ!

Rất nhiều người đã gặp phải sự việc này. Họ đến nói cho tôi nghe và hỏi tôi cách giải quyết. Tôi chỉ nói: *“Sai chỗ nào thì cố gắng sửa chỗ đó!”*. Trước đây, chúng ta tự nguyện tìm đến họ, nghe theo sự sắp xếp của họ nên mới thành ra như vậy. Chúng ta quán sát lại thì thấy tất cả đều xuất phát từ tâm tham cầu mà ra, trước tiên là do chúng ta khởi lòng tham.

Tôi vẫn nhớ một kỷ niệm khi tôi còn làm quản lý ở một nhà sách Phật giáo. Một người đến mua sách thấy nhà sách bán chuông thì hỏi giá bán cái chuông đó. Khi tôi nói nhà sách bán cái chuông đó với giá 8 triệu thì ông ấy giật mình vì hôm trước ông ấy đưa một cô đi mua một cái chuông giống y hệt như vậy nhưng phải mua với giá 25 triệu. Ông ấy kể rằng cô này đến gặp một người để cầu xin mua may bán đắt. Người này khuyên cô ấy làm công đức bằng cách cúng dường một cái chuông nên cô ấy đã đi mua chuông theo chỉ dẫn của người này. Tôi nói: *“Đây là con ma tham nhỏ gặp phải con ma tham lớn, con ma chúa!”*.

Chúng ta bị lừa, bị gạt đều xuất phát từ lòng tham. Có lần tôi nhận được một cuộc điện thoại thông báo tôi nhận được một phần thưởng gì đó. Tôi vừa nghe nói đến *“phần thưởng”* thì tôi dừng cuộc điện thoại, không nghe họ nói nữa, sau đó tôi tắt máy. Có người làm theo sự chỉ dẫn của họ để nhận phần thưởng, cuối cùng bị mất tiền trong tài khoản.

Chúng ta xét thấy chẳng qua là lòng tham khiến chúng ta bị gạt. Người xưa dạy: *“Vô công bất thọ lộc”*, không có công thì không nhận lộc. Chúng ta có công còn không muốn nhận lộc, đừng nói đến việc không có công mà muốn nhận lộc. Chúng ta làm rất nhiều việc lợi ích cho chúng sanh mà không mong cầu một chút đãi ngộ nào, đó mới là tâm của người học Phật.

Tôi nhắc nhở mọi người: Xét tận nguồn thì người bị gạt là do lòng tham của chính họ. Con ma tham nhỏ trong chúng ta khởi lên nên đã chiêu dụ chúng ta gặp con ma tham lớn. Bất cứ người nào hỏi tôi có cần gì không thì tôi trả lời một cách khẳng khái, dứt khoát là: *“Không! Tôi không cần gì cả!”*. Họ muốn mua sắm cho tôi cái này, mua sắm cho tôi cái kia, nếu họ nói đến lần thứ ba thì sẽ bị tôi mắng.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta muốn tự tại thì cả cuộc đời này của chúng ta, chúng ta phải là người đi ban phước. Người ban tặng ân huệ là người tự tại. Người chỉ biết nhận ân huệ là người không tự tại”*. Ý của Ngài là chúng ta phải là người đi ban tặng ân huệ chứ chúng ta đừng là người đi nhận ân huệ.

Cho nên chúng ta phải biết: Chúng ta bị lừa, bị gạt là xuất phát từ lòng tham của chính chúng ta. Tham không chỉ là tham tiền, không chỉ là tham danh vọng lợi dưỡng. Cái tham rất vi tế. Có người tham công đức, tham phước báu. Công đức hay phước báu đến một cách tự nhiên. Nếu chúng ta làm tốt thì tự nhiên có kết quả tốt, không cần khởi lòng tham.

Bài học hôm nay, Hòa Thượng nhắc chúng ta: Nhà Phật không dùng thần thông, không dùng những việc kỳ bí để dẫn dụ người ta. Nhà Phật dùng cả đời tu hành, dùng đạo hạnh của mình để chinh phục người. Hòa Thượng khẳng định: *“Bồ thí pháp chính là “dĩ thân tác tắc”*. Chúng ta phải chính mình làm gương, chính mình y giáo phụng hành, làm ra tấm gương tốt nhất để người ta nhìn thấy sinh tâm ngưỡng mộ, sinh tâm kính phục. Đó mới chân thật là bồ thí pháp. Chỉ có ma và đồ chúng của ma mới biểu diễn ra thần thông, biểu diễn ra kỳ bí để người ta kính phục.

Có một người đã biết tôi nhiều năm, trước đây người đó cũng niệm Phật nhưng sau đó không học Phật nữa, không niệm Phật nữa mà đi học theo một giáo phái nào đó. Họ nói với tôi: *“Từ ngày con luyện pháp này con không có bệnh tật gì, con rất khỏe”*. Họ muốn chiêu dụ tôi nhưng không dám nói thẳng mà chỉ nói khéo như vậy. Tôi nói: *“Nếu tốt như vậy thì cố gắng mà tu! Điều quan trọng là việc gì chân thật tốt, chân thật giúp ích cho thân và tâm của mình thì nên làm!”*. Tôi không muốn nói để tránh không làm nghịch ý họ vì họ đã lựa chọn như vậy rồi, nếu tôi nói thêm thì chỉ tạo oan gia, tạo sự đối đầu. Họ bị lừa chí mạng như vậy mà không nhận ra.

Chúng ta thử nghĩ xem: Họ cho rằng luyện pháp đó không già, không bệnh. Vậy người sáng lập ra pháp đó, ông Tổ của pháp đó có ai đã 150 tuổi, 200 tuổi mà vẫn phương phi, vẫn ngồi vuốt râu không? Họ nói ngược lại với quy luật sinh lão bệnh tử của con người. Nhỏ như thân ra cũng nằm trong quy luật *“sinh lão bệnh tử”*, sinh ra, già đi, bệnh, rồi chết. Lớn như vũ trụ bao la cũng nằm trong quy luật *“sinh, trụ, di, diệt”*, hình thành, tồn tại một thời gian, rồi dần dần biến đổi, diệt đi.

Một quả núi to, đá xanh, búa tạ cũng không làm vỡ được đá núi, vậy mà đến một ngày, chỉ cần chúng ta chạm nhẹ vào hòn đá xanh đó thì hòn đá liền toi vụn ra như những hạt cát. Tôi đã giật mình khi lần đầu tiên trải nghiệm điều đó. Khi đó, chính tận mắt tôi nhìn thấy hòn đá toi vụn ra. Tôi hỏi những người xung quanh thì họ nói: *“Thưa Thầy, đây là núi chết. Bây giờ là giai đoạn đá núi đang hoại ra thành cát”*. Nhỏ như thân ta thì *“sinh lão bệnh tử”*, lớn như vũ trụ thì *“thành trụ hoại không”*, không có gì tồn tại vĩnh viễn.

Họ tin pháp không già, không bệnh, không chết bởi vì họ có lòng tham. Họ tham không bệnh, tham không già, tham được sống lâu. Người bằng da bằng thịt, thân tứ đại của chúng ta thay đổi liên tục. Thân

của ngày hôm qua đã hoàn toàn khác thân của ngày hôm nay. Những tế bào già đi, đã chết. Những tế bào mới sinh ra. Chúng ta đều biết điều này. Chúng ta ngày ngày soi gương nhưng không nhận ra mỗi ngày chúng ta đều già đi. Nếu chúng ta so sánh tấm hình của mình ngày hôm nay và tấm hình của 5 năm trước thì sẽ thấy mình đã già đi rất nhiều. Đó chính là sự thay đổi.

Chúng ta phải sáng suốt, đừng để mình bị lừa! Hòa Thượng nhắc việc này vì có vô số người đã bị lừa. Nhà Phật không thị hiện bất cứ một sự huyền hoặc nào. Nhà Phật dùng sự tu hành của chính mình để hoàn thiện bản thân, đem sự hoàn thiện bản thân để giáo hóa chúng sanh.

Hòa Thượng nói: **“Vì sao nhà Phật chúng ta không dùng thần thông? Vì ma thích dùng thần thông, thích dùng sự huyền hoặc để chiêu dụ người. Đối với việc tu hành, giảng Kinh nói pháp thì ma không làm được”**. Họ không thể trải qua tu hành khổ luyện mà chỉ thích làm những việc huyền hoặc để người ta kính phục. Cho nên chúng ta phải cẩn thận!

Hòa Thượng nói: **“Phật Bồ Tát chỉ dùng thần thông khi có một nhân duyên vô cùng đặc biệt nào đó để độ một người nào đó chứ các Ngài không tùy tiện dùng thần thông. Chỉ có Ma mới tùy tiện dùng thần thông. Trong Phật pháp, có thể nói những người chứng quả thì từ quả Tiểu Thừa, tu hành ở mức độ thấp, sơ quả là đã có thần thông”**.

Tứ Thánh Quả (Sơ quả Tu-Đà-Hoàn, Nhị quả Tu-Đà-Hàm, Tam quả A-Na-Hàm và Tứ quả A-La-Hán) và Thanh Văn, Duyên Giác, Phật, Bồ Tát đều có thần thông nhưng các Ngài không dùng thần thông vì ma dùng thần thông, nếu nhà Phật cũng dùng thần thông thì không có sự phân biệt. Nhà Phật không dùng thần thông, chỉ ma dùng thần thông.

Từ xưa đến nay tôi không mở Facebook, chưa bao giờ dùng Facebook. Nếu trên Facebook có người nhận là Vọng Tây cư sĩ thì mọi người biết chắc đó không phải là tôi. Tôi biết dùng Facebook rất phiền nên tôi không dùng Facebook.

Hòa Thượng nói: **“Ở trên Kinh Phật nói: Thị hiện thần thông là phải có một cơ duyên đặc biệt, dùng cơ duyên đặc biệt này để độ người đó vì người đó có thể ảnh hưởng nhiều người. Ví dụ Ngài Bảo Chí Công là một vị cao tăng, tu hành đức độ sống vào thời của Vua Lương Vũ Đế. Lúc đó Ngài Bảo Chí Công thị hiện thần thông để độ cho vị Vua này”**.

Cho nên nhà Phật không tùy tiện thị hiện thần thông, không dùng thần thông ở nơi đại chúng, không dùng thần thông với những người thông thường. Nếu dùng thần thông ở nơi đại chúng với những người căn tính bình thường thì sẽ khiến họ càng mê lầm. Họ nghe đồn miếu nào linh thì họ đổ xô đi cầu, thậm chí nghe nói mả nào linh thì họ đổ xô đến để cầu cúng xin trúng số đề.

Hòa Thượng nói: **“Yêu ma quỷ quái thấy đều có thần thông, ngay đến Hồ Ly Tinh là loài chồn tu luyện lâu năm cũng có thần thông. Nếu nhà Phật dùng thần thông để tiếp độ chúng sanh, quỷ thần**

và yêu ma quỷ quái cũng dùng thần thông vậy thì không thể phân biệt được giữa Phật và ma. Cho nên Phật nhất định không dùng thần thông để tiếp độ chúng sanh, không dùng thần thông để làm Phật sự”.

Tất cả mọi việc nhà Phật làm đều tuyệt đối không dùng thần thông. Phật Bồ Tát và các vị Tổ Sư Đại Đức đều trải qua cả một đời tu hành nghiêm túc, dùng cả một đời tu hành nghiêm túc để độ hóa chúng sanh, làm cho chúng sanh sinh tâm kính phục, ngưỡng mộ, từ đó tìm đến học hỏi, tu hành.

Hòa Thượng nói: ***“Phật Bồ Tát giảng Kinh nói pháp. Yêu ma quỷ quái không biết giảng Kinh, không biết nói pháp. Ngay việc này cũng giúp chúng ta phân biệt rất rõ ràng”***. Phật giảng Kinh thuyết pháp để giáo hóa chúng sanh. Khi Phật còn ở thế gian, Ngài dùng giáo dục để giáo hóa chúng sanh, giáo dục chuyển ác thành thiện, giáo dục chuyển mê thành ngộ, giáo dục chuyển phàm thành Thánh. Phật không dùng cảm ứng để mê hoặc người. Vậy thì mỗi khi gặp những cảm ứng, khi họ cố tình thị hiện những điều huyền hoặc để chiêu dụ chúng ta thì chúng ta phải mau mau tìm cách mà tránh xa.

Chúng ta phải nhìn thấy một điều đặc biệt của nhà Phật, đó là Hành - Giải tương ưng, có nghĩa là nói và làm luôn khế hợp, làm thật tốt rồi mới nói, nói việc mình đã thật làm. Có nhiều người nói rất hay nhưng không làm, thí dụ có người miệng thì khuyên bảo người ta bố thí, làm nhiều việc phước thiện nhưng họ chỉ khuyên người khác làm còn bản thân họ không làm. Hòa Thượng nói: ***“Họ bảo người ta bố thí nhưng bản thân họ thì nhận càng nhiều càng tốt. Vậy thì sai rồi!”***.

Hòa Thượng nói: ***“Trong Phật giáo có thần thông nhưng không dùng thần thông cho nên yêu ma quỷ quái không có được sự thuận lợi để mạo nhận”***. Khi có ai tùy tiện dùng thần thông thì chúng ta biết đó không phải là Phật mà là ma.

Giống như khi chúng ta dùng Facebook, nếu hacker lấy được nick tài khoản của chúng ta thì họ mạo nhận là chúng ta. Vì chúng ta có dùng Facebook nên người ta mới có thể mạo nhận. Nếu chúng ta không dùng Facebook thì họ không thể mạo nhận chúng ta. Chúng ta phải hết sức thận trọng!

Trong nhà Phật, từ Phật Bồ Tát đến các bậc Tổ Sư Đại Đức đều không ngừng tinh tấn, không ngừng tu hành, cải đổi, thay đổi mình để giáo hóa chúng sanh chứ không dùng bất cứ một sự huyền hoặc nào để làm cho người ta tin phục mà đi theo. Có rất nhiều người học Phật đã bị gạt nên Hòa Thượng nhắc nhở chúng ta. Ngài nhắc khéo chứ không nói đích danh. Trong loạt 1200 chuyên đề, Hòa Thượng cũng đã nhiều lần nhắc vấn đề này nhưng trải qua rất nhiều năm mà người học Phật vẫn cứ bị lừa.

Trước đây, có một người từ nước ngoài đến Việt Nam tự xưng là hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm. Có vô số người đi theo. Có người còn hỏi tôi: ***“Thưa Thầy, trước đây con đã quy y rồi. Bây giờ có hóa thân của Bồ Tát Quán Thế Âm đến thì con có nên quy y nữa không?”***. Tôi nói: ***“Đã quy y nhiều lần rồi, đã quy y đến 6 - 7 lần rồi thì quy y thêm một lần nữa cũng không sao!”***. Họ lầm đường lạc lối, đứng ở ngã 6 ngã 7. Nếu tôi nói: ***“Sao mà ngu dại đến thế!”*** thì tôi kết oan gia với họ cho nên tôi bắt đắc dĩ mới phải trả

lời như vậy. Nhưng họ không cảm nhận được rằng trong câu trả lời của tôi có sự đau lòng. Họ học Phật nhiều năm nhưng không có sự tỉnh ngộ, không nhận ra được chánh và tà. Vậy thì phải làm sao đây!

Quy y Phật là quy y Giác, giác ngộ, không mê lầm, hiểu đúng sự thật. Trông dưa thì được dưa, trông đậu thì được đậu, không có chuyện trông cây dưa lại được quả đậu. Họ cả một đời làm ác mà lại mong muốn bình an mạnh giỏi, tai qua nạn khỏi. Ma nói rằng ma có thể giúp họ nên họ thích theo ma.

Quy y Pháp là Chánh mà không tà, làm những việc quanh minh chánh đại chứ không làm những việc trái quấy.

Quy y Tăng là Tịnh mà không nhiễm. “*Tịnh*” là trong tâm ta không có “*tham sân si*”, không có “*danh vọng lợi dưỡng*”, không có “*tự tư tự lợi*”. Chìm đắm trong “*tự tư tự lợi*”, chìm đắm trong “*danh vọng lợi dưỡng*”, chìm đắm trong hưởng thụ “*năm dục sáu trần*”, tâm đầy “*tham sân si*”, vậy thì làm sao mà

Người ta bị gạt bởi thần thông bởi vì họ có tâm tham. Nếu chúng ta không tham thì sẽ dứt khoát không bị lừa. Có người nói với tôi về một đơn vị muốn dùng một khoản tiền rất lớn để hỗ trợ giáo dục. Tôi nói: “*Thôi! Từ nay về sau đừng nhắc việc này với tôi!*”. Tôi vừa nghe đến lợi dưỡng thì “*cất*” luôn, vậy thì sao mà bị gạt được! Người ta bị gạt vì họ khởi lên tâm tham.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hi công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!